

[Wilhelm]

overvejende i Vestre Fængsel og i øvrigt også i andre danske institutioner. Det er noget af det, man siger man ikke har haft. Nu er den der altså i det mindste. Det kunne man jo så have ajourført sine bemærkninger med.

Der skete noget nyt under vores forrige første behandling af isolationsforslaget, som jeg meget beklager at vi ikke fik tid til at tage op. På det bestilte spørgsmål fra den socialdemokratiske ordfører om, hvad der skete på dette område, kunne justitsministeren lige så bestilt svare, at der sandelig skete noget, for nu ville han iværksætte et forsøg med lægetilsyn for de isolationsfængslede ved Vestre Fængsel.

Når jeg meget beklager, at vi ikke fik tid til at tage det ind i drøftelserne – men vi har forsøgt at råde bod på det siden i den almindelige offentlige debat – er det, fordi jeg finder det højst ubetryggende, at den meddelelse af ordførerne stort set blev modtaget som et fremskridt.

Jeg synes, det er overmåde betænkeligt, at vi her for første gang inddrager læger i administrationen af tvangsforanstaltninger over for ikke-syge mennesker. Læger er i forvejen inddraget i administrations- og tvangsforanstaltninger i forskellige sammenhænge, men altid mig bekendt her i landet over for syge mennesker. Her drejer det sig for første gang – og det anser jeg for noget meget principielt – om at inddrage læger i administrationen af tvangsforanstaltninger over for ikke-syge personer.

Jeg ved godt, ministeren siger, at det ikke er lægernes ansvar, at der isoleres, eller om isolationen fortsætter. Men ministeren siger jo samtidig, at de lægelige vurderinger fra nu af kan komme til at indgå i domstolenes afgørelse af, om de vil acceptere en forlængelse af isolationerne. Så reelt kommer lægerne altså til at have et temmelig afgørende ord. Så kan man nok så meget sige, at det er ikke deres ansvar, men de ved jo udmærket godt, at de rent faktisk har det ansvar med de udtalelser, de fremsender, og som kommer til at indgå i domstolenes besluthedsgrundlag, når politiet ønsker en isolationskendelse forlænget.

Jeg synes, det er overordentlig betænkeligt, at man her for første gang inddrager danske læger i administrationen af tvangsforanstaltninger over for ikke-syge personer, og jeg forstår ikke, at ministeren med sin tidligere

tilknytning og interesse for Amnesty International og de problemer, de har beskæftiget sig med i mange år, har været aldeles blind for det perspektiv i den ordning.

Jeg kan med stor glæde sige, at adskillige læger og lægeorganisationer jo kom op af hullerne meget hurtigt, efter at dette her blev offentligt kendt, og alle læger undtagen dem, der allerede er inddraget i ordningen i Vestre Fængsel, har i forskellig grad taget afstand fra denne ordning. Det gælder det etiske nævn, det gælder enkeltpersoner – specielt psykiatriske overlæger – med individuelle indlæg i den offentlige debat.

Jeg ved, at ministeren nu har, om jeg så må sige, drejet ordningen lidt, for da han nævnte den den 21. oktober 1981 under den tidligere første behandling, blev den klart omtalt som en slags forsøg. Da blev den nemlig klart nævnt i tilknytning til det retslægerådet havde påpeget behovet for: en prospektiv undersøgelse, altså en direkte videnskabelig undersøgelse, og i den sammenhæng, sagde ministeren, kommer vi nu, som retslægenævnet har ønsket, med et stort anlagt forsøg. Da han af etisk nævn blev gjort opmærksom på, at den slags lægevidenskabelige forsøg først skal gennem en etisk prøvelse, var det pludselig ikke et forsøg længere, men så var det en forsøgsordning, og forsøg skulle nu kun forstås sådan, at det var en midlertidig ordning, men i øvrigt ikke noget videnskabeligt forsøg.

Jeg synes, det er et meget uigennemtænkt initiativ, og jeg synes altså, de principielle betæneligheder er så store, at ministeren skulle have afstået fra det allerede på idéplanet.

Til allersidst vil jeg godt takke – det burde jeg nok have startet med – for den stadig væk meget pæne modtagelse, vore forslag har fået fra temmelig mange sider, også selv om man ikke kan tilslutte sig synspunkterne helt og holdent eller måske slet ikke, men alligevel, det er dog et seriøst arbejde osv.

Og så vil jeg gøre opmærksom på, hvad jeg synes er meget talende, hvordan hr. Knud Linds synspunkter har genklang et ganske bestemt sted. Jeg må sige, jeg er lidt skuffet over hr. Knud Lind i dag, for det var jo en ynkelig nedtur i forhold til sidst. Der er jo ingen tænder tilbage i hr. Knud Lind i forhold til, hvad han sagde sidst; da fik den noget mere, da var det samfundsnedbryden-